

zovers

Enkele teksten literaire creatie van Guillermo NORTE

Academie voor Muziek, Woord en Dans, Sint Niklaas 2010 - 2011

VOORWOORD

Schrijven is kijken en zien, inleven, redden en gered worden.
Schrijven is verkondigen.

INHOUDSTAFEL

1	SMIKKEL	5
	<i>Djinn</i>	5
	<i>Lekker tje</i>	5
	<i>Uitgaan en geven</i>	6
	<i>Uut genot *</i>	6
2	LENTELIJK	7
3	LUCHTWAARD-INNIG	8
4	WONDER FIGUUR	9
	<i>Черномор (Chernomor)</i>	9
5	PUUR	10
6	CULTUUR	13
	<i>Museum</i>	13
7	CULTUDRAMA	14
8	CIJFER	15
	<i>4en</i>	15
9	HEMEL EN MEMEL	16
10	NACHT	19
11	EINDER	21
	<i>Verwond</i>	21
	<i>Dies Irae</i>	22

1 SMIKKEL

Djinn

Trappist gist
door flessenhalsen
schuim en hop
bruine smaak
raak naar de kop

lap
zijn scheve stap
leidt naar God
ochot stop in deze mens
common sense
geen hop

als trappist sist
gist gij
wat er is
wat er was
vóór de eerste hop

stop het bitterfris
onder de kurk
onder de stoep
en lurk
geniet en snoep
floep

Lekker tje

kom hier
mijn lekker dier
met je lekker hiertje en daartje
het bezwaart me
dat je in mijn beurs tast
het is niet gepast
dat jij roofbouw
pleegt en bedaart
nog voor
we hebben ...

gestreeld
en gekoesterd

en uit zijn gepraat

nip aan je glas
streef mijn broze vacht
en blijf alsjeblief hier

vannacht

Uitgaan en geven

verdriet kun je verdrinken
dorst kun je verslaan
twee goede redenen
om op café te gaan

het is er gezellig
je moet er niet staan
en wordt het te ernstig
dan kun je ook gaan

heb je geen geld
laat je trakteren
geef een ander de kans
naasteliefde te leren.

je laten versieren
hoort in een bar
heb je haar
onder de knie
vertrek dan
in een, twee, drie

Uut genot *

Wees feestelijk geïnviteerd
voor nipsel smaksel en getoost
alles van hapjes tot geroost
wordt hier smakelijk geserveerd

proef smak en smikkel
want zwelgen en kluiven
is het voorspel
om zalig te fuiven

voor een exotisch nagerecht
dimmen wij graag het licht
dan komt het vurrukkulukste wild
waarvoor u dolgraag zwicht

adem diep en zucht
en pluk gerust
de overrijpe vrucht
van deze lekkernij
die ook u begeert
vooral
terwijl u ze consumeert

- Oud-Nederlands voor uitgenodigd

2 LENTELIJK

Ik kijk uit naar de lente.
omdat in de lentelucht geschreven staat wat moet,
wat de natuur ook genadeloos doet:
smachten en zuchten,
beminnen, paren en bevruchten.
Oh lieve gulle lente.

In de lente moeten knoppen openspringen,
moeten vogels geile liedjes zingen.
En wat zich voor de winter heeft verstopt,
heeft zich bij de eerste warmte met goesting ontpopt

Oude nesten worden fris gestoffeerd,
nieuwe partners hevig, vurig begeerd
en vervolgens met plicht en passie beroerd.
In de lente wordt alles met liefde en precisie uitgevoerd:

Oh de lente leert ons weer leven,
al is het soms maar heel even,
want iedere verse lentebriid,
maakt tenslotte telkens hetzelfde geluid.

Nee de lente is eigenlijk een wrede
verbreekster van winterse vrede.
Ze maakt het leven een ware hel,
de ander is van geen tel.

In dit vollere perspectief
heb ik de lente het meeste lief.
De lente is meesterlijk,
de lente is prachtig.
Want de sterkste is
alle machtig
mooi
zo bovenop zijn gewonde prooi.

Kijk hoe de sluipwesp een larf aanboort,
de vos het gekakel vakkundig smooit,
de buizerd een duif versmacht.
Het is al luister,
het is al pracht.

De lente lokt het leven
altijd in de val
en al leeft het maar even, de dood is er al
mee weg.

Brute pech.

3 LUCHTWAARD-INNIG

onze luchtwaardin van lufthansa
is een oermoeder
zorgend loopt ze rond
een passagier met dorst
krijgt van de stewardess de borst

onze luchtwaardin van lufthansa
is onze oermoeder
zogend loopt ze rond
er zijn veel passagiers die dorsten
e voor dit vliegtuig
heeft ze veel te weinig borsten
veel te weinig
op zo'n lange vlucht

door de luchtwaardin van lufthansa
mijn oermoeder
word ik wakker getikt
ik krijg een menu
en ik word vriendelijk aangeblijkt
u drinkt ?

ik heb zin
mijn lieve luchtwaardin
in een volle kelk
warme
hmmm...elk

en in
lufthansa
hopsasa

4 WONDER FIGUUR

Черномор (Chernomor)

Tovenaar Chernomor ellendigt, baalt holle dagen,
mort leeg door zijn kasteel.

In zijn kelder,
diep onder de burcht,
gloeit zijn kristallen bol.
"Ludmila!"

"Uil, vleermuis, vampier
help mijn dagen vullen,
mijn nachten verlusten,
mijn oude lenden smachten."

"Staf, muts en baard
sta me bij,"
hijgt hij.
"Op naar Kiev!"
Lustdronken klimt hij op zijn paard.

In Kiev
beschaduwde Uil de burcht,
laddert Staf tot een raam en glipt Chernomor naar binnen.
De vleermuis vindt de bruid.

Chernomor geilt, sluipt nader en
begluurt zijn buit.

"Ludmila!"
Hij bekijkt haar, twijfelt,
schrikt van ver geluid, overmeestert haar, stopt haar in de
verwindzak,
en hop dwars over het zadel,
weg in galop.

In zijn kasteel
wacht de tuin,
lonkt het verblijf.

"Alles krijg je,"
hijgt hij
"alles."

"Ruslan!"
Haar schreeuw klimt over de muur,
rent over de vlakke,
besterft aan de stadsomwalling
van Kiev...

Chernomor
lacht
en wacht.
Nog even.

Denkt hij.

5 PUUR

Aan een vreemd helblauwe hemel gaat de zon tussen zinderdaken onder. De avond neemt de straat in en het grote gebouw waar je voor staat, lijkt over je heen te leunen. De massale gevel in mat zwarte steen, gevoegd in middenblauw, wordt opengebrouwen door spiegelruit die de opzichtige reclame van verderop in de straat naspelen. Je rilt onder de dreiging van het gebouw. Je kijkt omhoog. In het laatste licht blinken de groene nokpannen als gifkickers op het lippenrode dak. Een vloekgele goot steunt op een fuchsia regenpijp die met een vreemde krul aan de grond ontsnapt in een verveloos grauw straatputje.

Je gaat door een saagrijze deur binnen. De verlichting dimt. In het halfdonker zie je een tros grote roze borsten aan het plafond hangen. Je kijkt verlegen weg, maar je kunt het niet laten en je kijkt toch omhoog. De borstentros wiegt.

Achter een dubbele glazendeur zie je een leeszaal. Je gaat binnen, je wil je niet door vreemde gedachten laten verleiden. Het aanvankelijk gezellige licht verkleurt naar koud blauw, als de TL-verlichting in een kille school.

Je herkent de boekenrekken en herademt. Het licht kleurt aangenaam.

Achter het bureau zit een lichtgroen geklede dame. Ze lacht. "Dag lieveling", zegt ze, terwijl haar kleren langzaam roze en doorschijnend worden. Je ziet dat ze geletterd is. "Wat kan ik voor je doen?" nodigt ze uit. Je bloost: "Mag ik u lezen juffrouw?" "Ga je gang," antwoordt ze, en voor je het weet doorblader je haar mooiste prentjes.

Je denkt: "Ik ben de inhoudstafel vergeten." Ze leest je gedachten. "Ik ben alleen vorm, vrije vorm." "Mevrouw," zeg je, "mevrouw, ik ga voor inhoud niet voor vorm." Je durft haar niet aan te kijken. Dus zakt je blik via de kroonjuwelen tot haar Bermuda driehoek. Ze trekt haar rok halfweg op. Ze zit op een stapel boeken, spreidt de dij, neemt het bovenste boek en stopt het in je handen. "Is dit de inhoud die je zoekt?" Het boek is warm, je durft er niet aan te ruiken. Gespannen blader je door het boek. Over het boek heen zie je de dame in een register zoeken. Ze zegt je naam. "Ja," zeg je "dat ben ik."

“Je bent uit nieuwsgierigheid gekomen.”

Ze kijkt je lief en indringend aan, ze heeft donkere roodbruine ogen.

“Jij hebt blijkbaar geen drang om het hogere weten te zoeken. Integendeel, jij gaat voor de essentie”

Ze knipoogt, kruist haar benen, trekt haar rok tot over de knieën en legt haar handen in de schoot.

“Mag ik je mijzelf aanbieden?”

“Wat bedoelt u?” vraag je aarzelend.

“Wat ik zeg,” antwoordt ze.

“Wat heb je te bieden?”

Je betrapt jezelf dat je haar tutoyeert.

“Klasse en inhoud,” zegt ze zelfbewust.

“Waarvan?”

“Mezelf, mijn gehele zelf, is dat niet genoeg?”

Ze draait op haar stoel, buigt lichtjes voorover en kijkt je guitig aan. Haar twee beste vriendinnen lachen je warm toe.

Je voelt je ongemakkelijk, iedere keer dat je iets denkt gebeurt het. Je kijkt rond.

“Oh, er zijn geen toeschouwers!” lacht ze.

Maar je wil vertrekken.

“Je gaat toch niet weg? Ik moet je nog iets laten zien.”

Vlijt ze.

Je kijkt op je horloge. “Och,” veins je luidop, “al zo laat.”

“Daag,” probeer je.

“Sorry,” zegt ze “je hebt me juist toelating gegeven om wat proeven op je te doen. Het doet geen pijn. Het is alleen wat vreemd.”

Ze gaat er gemakkelijk bij zitten.

“Ik lees gedachten, ik laat je denken wat je verlangt en ik laat je beleven wat je verlangt. Kom wat dichterbij.”

Je wil weg je hebt geen zin om geestelijk en lijfelijk uitgekleeft te worden.

“Niet vertrekken”, zegt de dame, “ik wil je proeven en beproeven. Het is heel echt en intens, als je de proeven met mij doet natuurlijk.”

Ze lacht uitdagend.

Het maakt je bang en boos.

“De pot op met je proeven,” zeg je grof.

De dame kleurt grauw.

Je gaat naar buiten.

Het is fris.

Op de stoep ligt een man.

De reclame flitst over zijn gezicht.

Een politieman bekijkt hem.

Je hebt een leeg hoofd.

“Ik ben gestruikeld” zeg ik.

“Meekomen alsjeblijft”, zegt de politieman.

Hij helpt me in de combi, zijn hand boven mijn hoofd als ik instap.

De combi rijdt weg en alles krijgt zijn gewone doffe kleur.

Een streepje rood loopt over mijn neus.

"Ben ik toch gevallen?" .

"Kunt u me naar huis brengen?" vraag ik vriendelijk.

"We gaan eerst naar het bureau", zegt de agent, "hebt u iets gedronken of gerookt?"

"Nee," maar ik herinner me wat ik heb meegemaakt en lach.

"Zeker?" vraagt de agent.

"Zeker, heel zeker."

In mijn korte verklaring verzwijg ik de lichtgroene dame.

De wetsdokter vraagt een urinestaal en neemt wat bloed af.

Ik vraag: "waarom?"

"Routine."

Ik weet wel beter.

"Ik heb u al eerder gezien," zegt de dokter.

"Ja, ik ben bezig met psycho cybernetica."

"Dat zal wel", hij schudt me de hand.

Als ik lang in de tuin van het instituut heb gewandeld, groeit

in mijn hart een verlangen dat tot in mijn hoofd vertakt.

"Ik moet mijn studie afmaken."

Plots hoor ik een bekende lieve stem.

Iets verder tussen de struiken zie ik de dame uit de leeszaal.

"Ik kom je bevrijden," fluistert ze.

Ze doet haar groene mantelpakje uit.

Ze is prachtig vers, zucht vleugels vol vliegverlangen en

vraagt: "ga je mee?"

Ik spring op haar rug en hop.

Ik ben weer vertrokken.

Herwerkt naar:

Het kleurgebouw, van I. SRETIJEV

Uit: VERZAMELSEL, juni 2008

6 CULTUUR

Museum

wat is een museum als het geen gebouw is?
verbeelding? versteende ademloosheid?

of

een nutteloos mortuarium
bevolkt door stoffige suppoosten
en sloffende retros
die zijn betugeld
reeds

museumbezoek is altijd
een beetje doodgaan
verwelken naast de bloemenwei
niet meer bevrucht en bestoven willen worden
door nu en morgen
begraven zijn en woelen in eer-eergisteren

museum klinkt niet
vergelijk met galerie
een levendige bewegende collectie
topstukken in opwaaiende zomerrokjes
op zomerbenen
die in het voorbijhollen flaneren
en vol verleiding geuren
op de weg van de bevrijding
naar bevrijding
halleluja

museumbezoekers kunnen
in het beste geval
likkebaarden
net voor het hemelvaren
en kijken ernaar
raar

7 Cultudrama

Het is een festijn
lekker conservatief te zijn.
ik heb inspiratiedodende spray
die neem ik overal met me mee
culturele evenementen
kom ik met groot genoeg dempen
vastgeroeste ideeën groeien het best
op bevestigingsmest

fossiele gedachten
zijn aaibaar
meer dan je denkt
ingebed in sediment
van onuitroeibare instincten
het topje
van de ijsberg
dagzoomt
en hoe dieper je graaft
hoe killer
lijziger en ijziger

verheft uw harten
het drama is nabijer
dan je hemd

Soms ben je
wat je
zelf niet eens kent

8 CIJFER

4en

ik ben verslaafd aan cijfers
ik val voor het getal
wat becijferd kan
is van tel
en met iedere bevallige
getallige griet
wil ik wel
1s iets.

L1 vind ik ∞ lief
zij heeft een wonder algoritme

E14 is mijn nachtelijke asymptoot
al geeft ze nooit haar onbekende bloot

ik smacht naar M8eld's differentiaal
die overtreft iedere vergelijking

Jus10
moet je zien
zij het helemaal dus integraal

A3enne doorbreekt alle limieten
zij heeft de grootste
mond
van alle grieten

maar
ze zijn mij allemaal
voor even toch
even
ge9

9 Hemel en memel

god en mijn lust zijn groots en grotesk
zelfs als ik over het hek van mijn frustratie spring
verraadt mijn aankomend falen dat het leven alleen jeugd
verdraagt
en dat ik verdaag

aan mijn ultieme horizon pest de dood het leven weg
hij werpt zijn schaduw vooruit

zich licht en in licht bewegen is leuk
steeds moeizamer bewegen met uitzicht op achteruitgang
ontnuchtert

alleen verre hemelse vooruitzichten transformeren alles
tot een hapklaar halelujaland

het zicht op die hemel
nirwana
walhalla
of andere rustlanden van de religiearchipel
milderer alle aardse smart

in het hiernamaals
zijn alle profeten thuis
ze kweken voorspellingen
en orakels zijn heus multi religieus

de zoete toekomst licht
en ligt daar
op iedere goede mens te wachten
behalve als je tussen twee incarnaties
naar een volgend leven moet smachten.

de hemel ruikt naar wierook
geur die engelen ter wijding verspreiden
sandelhout ruikt ook lekker
net als andere religieuze drugs
en parfum van verbrande kettens

op het eerste eiland van de godsdienst archipel
dicht bij huis
vertoeft de heilige drievuldigheid, allah, god en jahweh
rug aan rug op de hoogste trede zo
dat als je de een ziet je de anderen ook een beetje ziet
als naasten
die je moet beminnen als je zelf
alleen sta jij niet op dat schavot
jij bent behalve in het diepst van je gedachten
geen god
daar kun je alleen van dromen

in de droomshop
kies je jouw mystieke trip op maat

kies je voor droef
dompel je jezelf in het ongeloof van Jezus
die vanuit de hoogte
een uitstekend zicht gehad moet hebben
op de opkomst van de reizende ster uit het oosten
Mohammed
die met een golf van zelotisme
afgekeken van de christenen
en duizenden welkom zingende maagden
zie kama soetra twee
de opperste boekenprijs wil wegkapen
en aanvuren tot martelaarschap
(is het meervoud van martelaarschap
martelaarschappen ?)
kant en klare vrouwen
of zijn het druiven
zijn de beloning van geloofsijver
de grote vijver
van verzegeld onbegrip en valse zekerheden.

de omvang van de borsten van de houri's
is met de tijd geslonken
met de vergeestelijking
zoals dat heet

hemelse bevrediging brengt geen uitputting
maar groei van nieuwe hunker
hernieuwde ijver en drang
naar de voortplanting
van het geloof
tenminste
waar rechtgelovigen thuis zijn

verder in de archipel
mediteert Boeddha onder een stoepa
op het altaar van echte onthechting
echte zen

Confucius vist in een vijver
en schrijft met ijver
de hokku:
'de plons luistert naar de traan van de kikker'
of iets anders concreets

ondertussen zoekt aan de horizon de Inuit
de laatste ijsfatamorgana
voor ze smelt onder de zon
tussen schotsen hemels ijs dansen
de beloofde walrussen synchroon
en gorgelen beloegas monotoon onderwater mantras

per ongeluk ontbrandt tussen de vele armen van Shiva
het vuur van verlichting
de eskimo denkt 'een octopus'

rent over de vreemde vertrouwdheid van de ijszee
tot aan de rand en bestijgt
een bultrug
in zijn hand de ultieme kosmische harpoen
om monaden en monotheïsme te bestrijden

hij weet de wereld complexer
dan alleen het kwaad
of het kwadraat van alle heilige boeken

dus
kun je troost noch zin vinden maar alleen een vreemde
goesting

blijf zoeken
ga niet gebukt

de beste wraak
is het geluk
dat je plukt

10 NACHT

In deze vreselijke nacht, vreselijk als alle nachten,
in deze slapeloze nacht, slapeloos als al mijn nachten, overdenk ik.
In ongemakkelijke sluimer overdenk ik wat ik heb gedaan.
Overdenk ik wat ik in dit leven had kunnen doen.
Terwijl een morose angst mij beklemmt en verkilt, denk ik
en beseft ik dat het onomkeerbare, het onherstelbare dat ik achter mij heb gelaten,
de echte lijken zijn, de echte kadavers.
Alle andere kadavers kunnen misschien illusies zijn.
Al die andere doden kunnen misschien ergens anders leven.
Al mijn voorbij momenten kunnen misschien ergens anders verder bestaan,
elders in de illusie van ruimte en tijd,
elders in de leugen van het verstrijken van de tijd.

Maar wat ik niet ben geweest, wat ik niet heb gedaan,
wat ik niet eens heb gedroomd,
toont me nu,
wie ik had moeten zijn,
wat ik had moeten doen.
Want dat is de ultieme dood,
de dood die alle goden te boven gaat:
dat God of Allah het beste in mij, niet eens kunnen doen herleven.

Als ik ooit ergens linksaf was gegaan in plaats van rechtsaf.
Als ik ooit ja had gezegd in plaats van nee, of nee in plaats van ja.
Als ik ooit in een gesprek de zinnen had gezegd die ik nu in mijn halfslaap zo helder bedenk.

Als dat allemaal zo geweest zou zijn dan was ik nu iemand anders.
Dan was daardoor het hele universum misschien ook onmerkbaar anders geworden!

Maar toen koos ik die onherroepelijk voorbij andere richting niet.
Ik deed het niet en dacht er zelfs niet aan het anders te doen, besef ik nu.
Ik heb toen ook geen nee gezegd of geen ja.
En nu pas weet ik wat ik niet gezegd heb,
en nu ken ik de zinnen die ik toen had moeten zeggen.
Nu pas zie ik het duidelijk, klaar, helder.
Nu rond ik die gesprekken sluitend af,
en nu los ik die problemen als vanzelfsprekend op.
Maar alles wat er nooit is geweest, en er nooit meer zal zijn, dat doet me pijn.

Voor alles waar ik echt gefaald heb bestaat geen enkele hoop,
in geen enkel metafysisch systeem.
Misschien kan ik wat ik ooit gedroomd heb meenemen naar een andere wereld.
Kan ik de dromen die ik vergat te dromen meenemen naar die andere wereld?
Die nog te dromen dromen zijn het echte lijk, het echte kadaver,
dat ondanks alle andere universums, begraven ligt en begraven blijft in mijn hart.

Deze nacht zal ik niet slapen. De rust omarmt me als een vreemde waarheid waaraan ik geen deel heb.
Het maanlicht buiten is voor mij onzichtbaar, zoals de hoop, die ik niet koester.

11-5-1928

Vrij vertaald naar: Poesias de Álvaro de Campos. Fernando Pessoa. Lisboa: Ática, 1944 (imp. 1993).

11 EINDER

Verwond

Het is bizar
alles wat is
en wat niet is
wat ooit is geweest
wat nooit is geweest

waarom zijn na de grote ramp
de dinosaurussen niet terug gekomen

waarom zijn wij rovers
en niet autotroof?

het zou
verwonderlijk zijn
anders

het is wat het is
het blijft
verwonding

Dies Irae

op het feest van Allerzieligst
barst ik van spijt
moeder zonder afscheid
hebben moeten
laten gaan

op haar waanweg
naar de eeuwigheid
verviel ze en verloor

de almachtige
verhinderde haar kinderen
verwekt in goddelijke lust en liefde
het ultieme afscheid
verbood
gebroken ogen te sluiten
verbijsterd
bij een stervende te staan

wie krijgt dit in gods naam
over zijn versteende harde hart
de milde almachtige maker?
in wiens handpalm wij geschreven staan?

het is wat het is
pis is pis
en kak is kak
kakerlak

god is groot

moeder
ging eenzaam
en voorgoed

dood

EINDE 21 mei 2011